

Nr 85

Av herr **Öhvall m.fl.**, om visst undantag för stat och kommun från den allmänna varubeskattningen.

(Lika lydande med motion nr 62 i Första kammaren)

Enligt anvisningarna till 12 § förordningen om allmän varuskatt anses verksamhet som staten eller kommun bedriver med syfte uteslutande att tillgodose egna behov som yrkesmässig — och därmed som skattepliktig — endast om den sker i bolagsform eller i liknande form. Detta gäller även när verksamheten anordnats i samverkan mellan staten och kommun eller mellan kommuner och skattskyldighet enligt vad nyss sagts icke förelegat, om var och en av de samverkande bedrivit motsvarande verksamhet för egna behov. Med kommun avses här även landstingskommun.

Nämnda bestämmelser infördes vid 1965 års riksdag. Som bakgrund hade de den samverkan som etablerats mellan försvarets fabriksstyrelse och vissa landsting i fråga om sjukhustvätt.

När ett landsting självt sköter sin sjukhustvätt, utgår naturligtvis ingen allmän varuskatt på tvättkostnaden. Om tvätten ombesörjes av ett enskilt företag, är detta däremot skyldigt att erlægga varuskatt. Detta var före ikraftträdandet av 1965 års beslut fallet också när det statliga försvarets fabriksverk åtog sig tvätt för landstingen i sina stora tvätterier. Genom den ändring av anvisningarna till 12 § varuskatteförordningen som då kom till stånd befriades försvarets fabriksverk från erläggande av allmän varuskatt i dylika fall. Detta skedde i avsikt att rationalisera det allmännas verksamhet på detta område. Någon egentlig konkurrens med enskild verksamhet ansågs inte föreligga.

En viss, inte helt obetydlig konkurrens har dock funnits på detta område, i det att landstingen tidigare i viss omfattning anlitat enskilda tvättinrättningar. Dessas förmåga att konkurrera har emellertid blivit väsentligt nedsatt, sedan statens fabriksverk genom 1965 års riksdagsbeslut befriats från allmän varuskatt för landstingstvätt. Verkningarna har också

behövat visa sig i form av uteblivna order från landstingsinrättningarna.

Även i fråga om uniformstillverkning för statens och kommunernas behov har skattefriheten för försvarets fabriksverk visat sig konkurrenshämmande. Centrala beklädnadsverkstaden (CBV), som sorterar under statens fabriksverk, tillverkar uniformspersedlar och konkurrerar på detta område med flera enskilda företag. Konkurrensen snedvrids emellertid av att CBV i motsats till de privata tillverkarna inte behöver betala allmän varuskatt vid leveranser till statliga och kommunala verk. Det rör sig här om civila uniformer, t.ex. för polis- och järnvägspersonal. En klädkonsumtion, som i varje fall till en del måste anses som privatkonsumtion, har härigenom blivit fritagen från varuskatt.

I själva verket bildar den offentliga sektorn — staten, landstingen och primärkommunerna — i varuskatthänseende ett frihandelsområde, inom vilket myndigheterna kan handla med varandra och arbeta åt varandra utan att betala varuskatt, medan enskilda företag inte kan komma in på denna marknad utan att belastas med skatt. Med tanke på särskilt den statliga verksamhetens rika differentiering framstår detta som en allvarlig diskriminering av det enskilda näringslivet på områden där detta erbjuder konkurrens.

Både i förarbetena till varuskatteförordningen och i allmänna skatteberedningens betänkande ges klart uttryck för att den allmänna indirekta beskattningen bör vara konkurrensneutral. Denna princip har inte upprätthållits i anvisningarna till 12 § varuskatteförordningen.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att anvisningarna till 12 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt skall erhålla följande ändrade lydelse:

Anvisningar till 12 §

Verksamhet anses som yrkesmässig, om inkomst av verksamheten enligt kommunalskattelagen är att hänföra till intäkt av rörelse. Även annan verksamhet anses som yrkesmässig, om den innebär icke enbart tillfällig tillhandahållande av skattepliktiga varor och tjänsteprestationer till konsument.

Tillhandahållande av — — — för entreprenören.

Vid försäljning — — — å auktionen.

Med k o n s u m e n t — — — som konsument.

Eftersom fastighet — — — till konsumenten.

I fråga — — — till utgivaren.

Försäljning till — — — av tjänsteprestation.
Med ut t t a g — — — hans kontor.

Stockholm den 17 januari 1967

Bertil Öhvall (fp)

M. Berglund (fp) W. Werbro (fp) Ingemar Mundebo (fp)

C.-G. Enskog (fp) Jan-Ivan Nilsson (cp) Sven G. Andersson (fp)

Sigvard Larsson (fp) Tage Magnusson (h) Per Petersson (h)

i Borås

Hans Nordgren (h) Arne Lindberg (cp) Eliás Jönsson (fp)

i Ingemarsgården